

Fagutviklingsapparatet for etterforskningsfeltet

Nasjonal retningslinje for melding om savnet person

Dokumenteier:		Versjon:
Avdelingsdirektør, Politifagavdelingen, POD		1.0
Dokumentforvalter:	Arkivreferanse:	Godkjent dato:
CBJ001, Nasjonal faggruppe for etterforskningsledelse, Kripos	24/288431-1	13.12.2024

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripos	13.12.2024	24/288431-1

Innhold

1. Formål og målgruppe.....	4
2. Definisjoner.....	6
3. Roller og ansvar	8
4. Retningslinjer	10
4.1. Meldingsmottak.....	11
4.1.1. Innledende undersøkelser	12
4.1.2. Notoritet	13
4.2. Klassifisering av risiko	14
4.3. Risikomarkører.....	15
4.4. Risikovurdering	19
4.5. Vurderingsgruppe for melding om savnet person	20
4.5.1. I hvilke tilfeller skal vurderingsgruppen aktiveres?.....	20
4.5.2. I hvilke tilfeller skal vurderingsgruppen ikke aktiveres?	20
4.5.3. Hvem skal delta i vurderingsgruppen?	20
4.5.4. Konferanse	20
4.6. Risikovurdering – tidsfrister	21
4.7. Etterlysning	22
4.8. Ransaking	23
4.8.1. Innledning	23
4.8.2. Undersøkelsessak utenfor etterforskning.....	23
4.8.3. Rimelig grunn til å undersøke om det foreligger straffbart forhold, jf. straffeprosessloven § 224 første ledd.....	24
4.8.4. Skjellig grunn til mistanke (etterforskning).....	25
4.9. Digitale sporkilder.....	25
4.10. Kommunikasjonskontroll, teledata mm.....	26
4.11. Pårørendekontakt	27
4.12. Media og tips.....	28
4.13. Bistand fra Kripos	29
4.14. Internasjonalt politisamarbeid	29
4.15. Barnebortføring - omsorgsunndragelse	29
4.16. Enslige mindreårige asylsøkere	30
4.17. Redningstjeneste - SAR – søk.....	32
4.18. Savnede kommer til rette.....	32
4.19. Savnede ikke kommet til rette	33

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

4.20. Saknetregisteret	34
5. Kunnskapsgrunnlag	34
6. Referanser	36
7. Dokumentrevisjon	40
Vedlegg	40

Ikrafttredelse

Ikrafttredelse ved godkjenning, 13.12.2024.

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

1. Formål og målgruppe

Hensikten med denne retningslinjen er å bidra til at politiets håndtering av savnetsaker¹ er enhetlig, effektiv og holder høy kvalitet, samt at politiet settes bedre i stand til å iverksette tiltak raskt i de riktige sakene.

Hver uke mottar politiet en rekke meldinger om savnet person. Både meldingene og måten politiet håndterer dem på, varierer. Politiet hverken kan eller bør iverksette omfattende etterforskning i enhver sak. Savnetsaker er ofte svært ulike. For å vurdere hvilke tiltak som bør iverksettes, og hvorvidt etterforskning skal startes, er et godt meldingsmottak viktig. Aktuelle risikomarkører må identifiseres så tidlig som mulig for å sikre at en risikovurdering av savnetmeldingen utføres.

Selv om melding om savnet person på langt nær blir etterforsket i alle tilfeller, gjelder prinsippene for samhandling og ansvar som beskrevet i "Retningslinje for samhandling i etterforskningens initialfase mellom felles straffesaksinntak, operasjonssentralen og politipatruljen"², også når politiet mottar en melding om en savnet person.

Politiet skal ha en objektiv og åpen tilnærming til savnetsaker uavhengig av hvem den savnede er og omstendighetene forøvrig. En savnetsak har fire hovedhypoteser³:

- Savnede har forsvunnet av egen fri vilje
- Savnede har blitt utsatt for en ulykke/sykdom
- Savnede vil ta/ har tatt sitt eget liv
- Savnede har blitt utsatt for en straffbar handling

Politiets arbeid med melding om savnet person har følgende hovedformål:

- Finne og eventuelt beskytte savnede mot fare⁴
- Identifisere og etterforske⁵ de sakene hvor savnede er utsatt for en kriminell handling så tidlig som mulig og med høy kvalitet
- Ivareta pårørende til savnede på best mulig måte

Informasjon kan ofte med fordel innhentes og tematiseres under hovedoverskriftene 5HN – hvor, når, hvem, hva, hvordan og hvorfor.

Helt sentralt i en savnetsak er å finne ut *hvor* og *når* savnede sist er sett. Dette gir ikke bare utgangspunktet for søk etter savnede, men også fra hvilke personer – *hvem* – det kan være aktuelt å innhente informasjon fra. Videre vil siste sikre observasjonssted og

¹ Riksadvokaten (2004)

² Fagutviklingsapparatet (2022), også kalt "Samhandlingsretningslinjen"

³ Riksadvokaten (2004)

⁴ Politiloven (1995) § 2 og § 12

⁵ Straffeprosessloven (1981) §§224 og 226; Riksadvokaten (1999)

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripos	13.12.2024	24/288431-1

tidspunkt også være utgangspunktet for informasjonsinnhenting fra andre sporkilder som for eksempel digitale spor mm. Retningslinjene er utarbeidet for ansatte i politiet og påtalemyndigheten med ansvar og oppgaver i forbindelse med mottak og/ eller håndtering av melding om savnet person, herunder for:

- Patrulje, innsatsleder (IL), operatør og operasjonsleder (OL) ved operasjonssentral (OPS)
- Påtalefaglig etterforskningsleder Felles straffesaksinntak (PÅL-FSI)/Påtalefaglig etterforskningsleder (PÅL)⁶
- Politifaglig etterforskningsleder Felles straffesaksinntak (PEL-FSI)/Politifaglig etterforskningsleder (PEL)⁷
- Sakstrekkenhet

⁶ Riksadvokaten/ POD (2020), pkt. 4.1, s. 12: "Enhver straffesak skal ha en påtaleansvarlig og en etterforsker eller politifaglig etterforskningsleder. Lokal straffesaksinstruks skal fastsette regler om fordeling av saker til disse.". Dette forutsetter at etterforskning er besluttet, jfr. Straffeprosessloven (1981) §224. OL kan konsultere PÅL-FSI og PEL-FSI uavhengig av om etterforskning er startet eller ikke, jf. Fagutviklingsapparatet for etterforskning (2022), pkt. 4.3.1., s. 11

⁷ Ibid.

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

2. Definisjoner

E-KO	Etterforskningkommandoplass ⁸
Kategorisering	Vurdering og påfølgende benevnelse av hendelse i hhv. kategori A, B eller C. ⁹
Kategoriseringsgruppe¹⁰	Politidistriktets gruppe for vurdering av krise eller ekstraordinære hendelser; består vanligvis av OL, PÅL og PEL FSI og innsatsleder.
Melding om savnet person	Enhver henvendelse til politiet der melder gjør oppmerksom på at en person er savnet, jfr. definisjon av savnet person.
Politioperativt system (PO)	Politidistrikt og særorgan sin vaktjournal; skal gi IKT støtte til planlegging og utføring av operative arbeidsoppgaver samt sanntidsoversikt over disponible politiressurser. Loggføring og oppdatering av patruljenes status bidrar til et kontinuerlig oppdatert situasjonsbilde.
Pårørendekontakt	Tjenesteperson utpekt av politidistriktet for å være de pårørendes eget kontaktpunkt i politiet. ¹¹
Risiko	Sannsynligheten for at savnede eller andre kan bli utsatt for skade; ulykke/sykdom, selvdrap eller kriminell handling.

⁸ POD (2020a), PBS I, kap. 2, pkt. 2.3

⁹ POD (2017), pkt. 4.1

¹⁰ POD (2017), pkt. 4, Fagutviklingsapparatet for etterforskning (2022), heretter kalt Samhandlingsretningslinjen, pkt. 4.4

¹¹ POD (2020a), PBS I, kap. 11, pkt. 11.1.1 og 11.2.6 og Riksadvokaten (2004), pkt. 8.

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

Savnet person¹²	En person hvis oppholdssted er ukjent og hvor dette og andre omstendigheter er uvanlig for denne personen eller omstendighetene peker i retning av at personen kan være utsatt for en kriminell handling eller personen står i fare for å skade seg selv eller andre.
Savnetsak	Undersøkelsessak som opprettes i BL; rutinen "Melding om saknet person".
SAR	Search and Resque; samlebetegnelse på alle redningsoppdrag i sjø, luft og på land. Hovedredningssentralen (HRS) leder og koordinerer sjø- og luftredningsaksjoner. Landredningsaksjoner ledes og koordineres normalt av de lokale redningssentralene (LRS) som er operasjonssentralene i politidistriktene. ¹³
Vurderingsgruppe	Politidistriktets gruppe for vurdering av melding om savnet person.

¹² Police Scotland (2022), definisjonen er basert på skotsk politis definisjon av savnet person

¹³ Organisasjonsplan for redningstjenesten §2-1; <https://lovdata.no/pro/#document/INS/forskrift/2019-12-06-1740>. (Se også §1-3 for definisjoner av bl.a. "redningstjeneste").

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripes	13.12.2024	24/288431-1

3. Roller og ansvar

Ledelse og beslutningsmyndighet

Ledelsen og beslutningsmyndigheten i politiets operative – og etterforskningsvirksomhet, er beskrevet for patrulje, OPS og FSI i "Retningslinje for samhandling i etterforskningens initialfase mellom felles straffesaksinntak, operasjonssentralen og politipatruljen", (heretter kalt samhandlingsretningslinjen).¹⁴ Samhandlingsretningslinjen klargjør hvem som har ansvar – etterforskningsledelsen – til enhver tid, og gjelder også for savnetsaker, hvor et stort flertall saker løses ved at savnede kommer til rette i initialfasen hvor patrulje, OPS og FSI er involvert.

Meldingsmottaker

Meldingsmottaker er enhver ansatt i politiet som mottar melding om savnet person. Meldingsmottaker må innhente informasjon i tråd med retningslinjenes pkt. 4.1 "Meldingsmottak". Meldingsmottaker skal sørge for at det blir opprettet PO-oppdrag om "savnet person" og varsle OPS uten unødig opphold.

Operasjonssentral (OPS)

Operasjonsleder (OL) er leder av OPS og øverste leder på operasjonelt nivå når det ikke er satt stab. OPS skal foreta den første risikovurderingen av savnetmeldingen, og klassifisere denne som "lav", "høy" eller som "SAR". Dersom OPS setter høy risiko, skal vurderingsgruppen aktiveres. OPS bør også iverksette operative tiltak og undersøkelser i henhold til gjeldene nasjonale og lokale føringer.

OPS er ansvarlig for savnetmeldingen inntil ansvar og ledelse avklares med Felles straffesaksinntak (FSI)¹⁵.

Politifaglig etterforskningsleder FSI (PEL-FSI)

PEL-FSI har det politifaglige ansvaret for etterforskningen i savnetsaker som er overført til FSI.¹⁶ Dersom en melding om savnet person kommer direkte til FSI, skal PEL-FSI som andre meldingsmottakere opprette PO- oppdrag og varsle OPS uten unødig opphold.

PEL-FSI deltar i vurderingsgruppemøte.¹⁷

Påtalefaglig etterforskningsleder (PÅL)

¹⁴ Fagutviklingsapparatet for etterforskning (2022)

¹⁵ Jf. Samhandlingsretningslinjen, pkt. 4.3 Politifaglig etterforskningsledelse i initialfasen

¹⁶ Jf. Samhandlingsretningslinjen, pkt. 4.3.1 Overføring av etterforskningsansvaret

¹⁷ Jfr. Samhandlingsretningslinjen, pkt. 4.4

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

PÅL har beslutningsmyndighet om det skal iverksettes etterforskning av savnetmeldingen. PÅL skal ut fra omstendighetene så tidlig som mulig og senest innen 24 timer vurdere om det skal iverksettes etterforskning¹⁸.

PÅL skal delta i vurderingsgruppemøte.

Vurderingsgruppen

OL aktiverer Vurderingsgruppen dersom savnetmeldingen vurderes til høy risiko. Vurderingsgruppen gjennomgår tilgjengelig informasjon og foretar en ny risikovurdering. PÅL og PEL-FSI kan anmode om at OL aktiverer gruppen dersom de mener det er behov for det.

Kategoriseringsgruppen

Kategoriseringsgruppen aktiveres av OL, eller av OL etter anmodning fra PÅL eller PEL-FSI. Kategoriseringsgruppen skal vurdere om etterforskningen av savnetmeldingen skal fortsette i linjen eller i E-KO.¹⁹

Sakstrekkende enhet/ politidistrikt

Etterforskningsenhet på Felles enhet for etterforskning og etterretning (FEE) eller geografisk driftsenhet (GDE) som overtar etterforskningsansvaret i henhold til straffesaksinstruks eller i henhold til plan- og beredskapsplanverket.

Sakstrekkende enhet skal etterforske savnetsaken i henhold til gjeldende nasjonale og lokale føringer slik at arbeidet utføres med nødvendig kvalitet og fremdrift.

Registrering og oppfølging av melding om savnet person og det etterfølgende etterforskningsansvaret tillegges det distrikt hvor savnede antas å ha forsvunnet. Dersom dette ikke knyttes til et bestemt politidistrikt, eller noen er savnet i utlandet skal saken undersøkes/ etterforskes der savnede er bostedsregistrert.

Dersom melding om savnet person inngis i annet distrikt enn de overnevnte, er det meldingsmottaker i det politidistriktet som først mottar meldingen som er ansvarlig for å overføre oppdraget/ saken til rett distrikt. Videre oppfølging av meldingen skal skje i mottakende distrikt i henhold til denne retningslinjen.

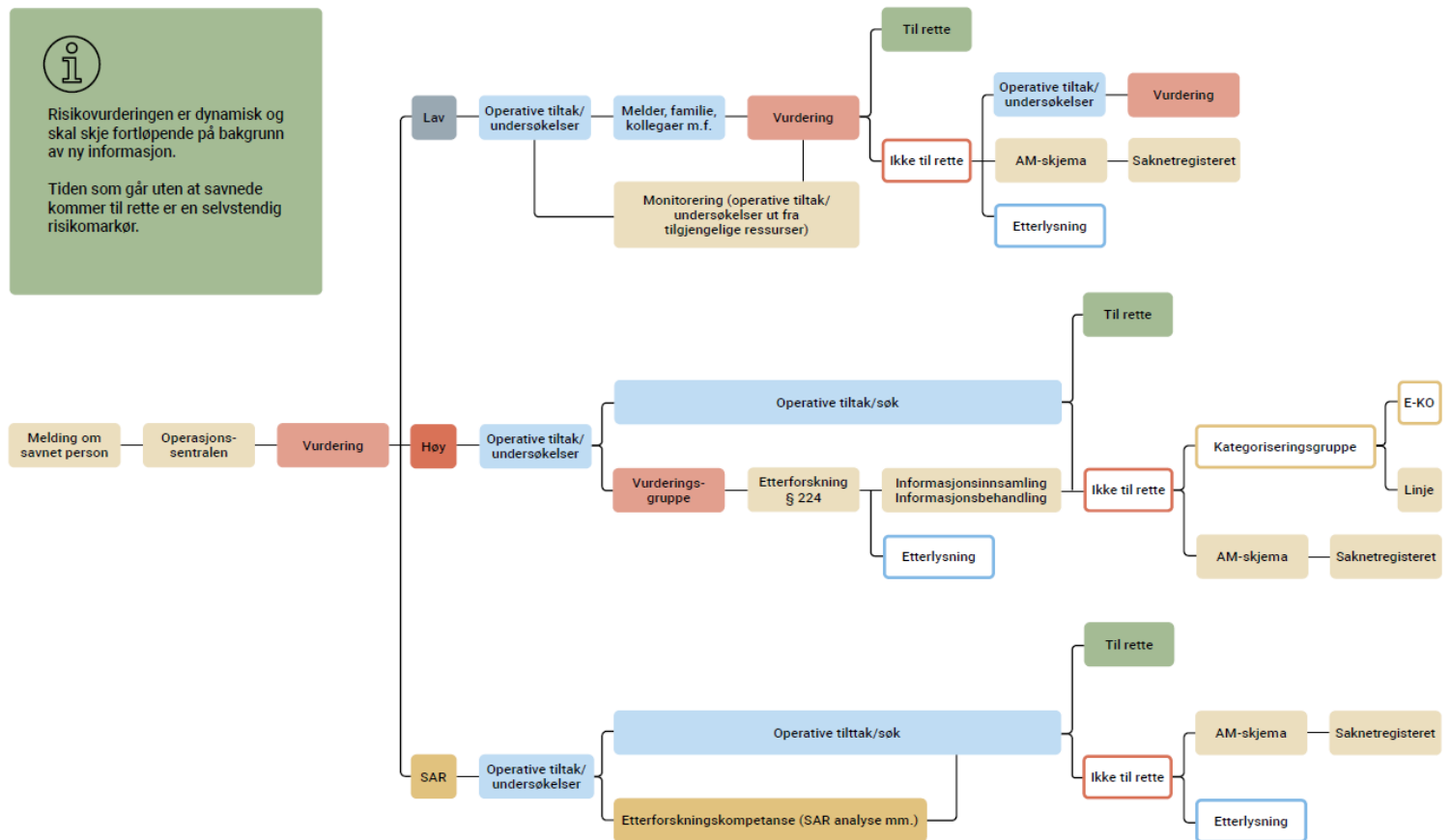
Ved tvil eller uenighet skal spørsmålet om plassering av etterforskningsansvaret forelegges overordnet påtalemyndighet for avgjørelse, jf. påtaleinstruksen § 1-2.

¹⁸ Riksadvokaten (2004)

¹⁹ Jfr. PBS II, pkt. 3 Etterforskningsansvar i initialfasen- Kommando og kontroll

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripos	13.12.2024	24/288431-1

4. Retningslinjer

Figur 1. Prosesskart melding om savnet person. (Vedlegg 1.)

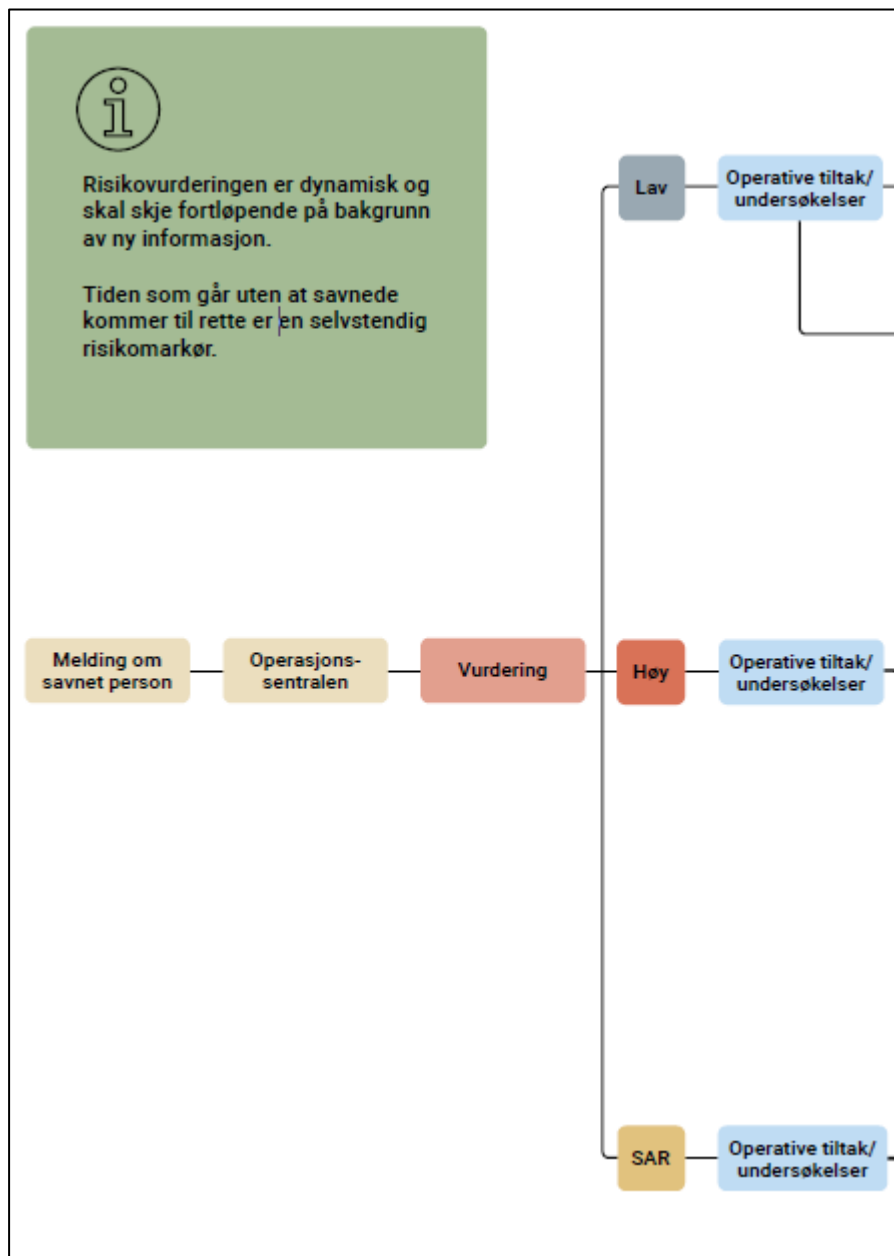
Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

4.1. Meldingsmottak

Melding om savnet person kan komme inn til politiet på ulike måter. I noen tilfeller kan politiets egne undersøkelser gi grunnlag for melding om savnet person.

Ved enhver melding til politiet om savnet person *skal* det opprettes et PO-opppdrag. Den som mottar meldingen, er ansvarlig for at OPS varsles og at PO-opppdrag opprettes. Dette sørger for notoritet og tidlig deling av informasjon. OPS (OL) er ansvarlig for savnetmeldingen inntil ansvar og ledelse avklares med FSI.²⁰

Formålet med meldingsmottaket er å få informasjon som raskest mulig bidrar til å finne savnede, samt å gi et best mulig beslutningsgrunnlag for de vurderinger som senere skal foretas. Det er viktig at politiet ikke bare er en passiv mottager av informasjon, men stiller spørsmål – både oppfølgende og kritiske- slik at mest mulig kontrollerbar informasjon om den savnede og omstendighetene kommer frem. Det bør fremkomme hvilke undersøkelser melder selv har foretatt.

Figur 4. Meldingsmottak og vurdering.

Risikomarkørene, jfr. pkt. 4.3, er utgangspunktet for informasjonsinnhenting.

²⁰ Samhandlingsretningslinjen

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

4.1.1. Innledende undersøkelser

Ved melding om savnet person kan det ved meldingsmottaket og etterpå være aktuelt å iverksette enkelte undersøkelser og tiltak. De innledende undersøkelsene gjøres for å gi et enda bedre grunnlag for senere vurderinger samt avklare om man kan finne den savnede uten å iverksette søk eller etterforskning.

Aktuelle undersøkelser *kan* være:

- **Registersøk** på savnede i alle tilgjengelige registre. Alle relevante adresser bør kartlegges; folkeregistrert adresse kan fravike fra reell bopel. Kan savnede være pågrepet av politiet i eget eller andre distrikter? Kan savnede ha flyttet, være til soning mv.? Dersom det finnes tidligere savnethistorikk – hva har skjedd når savnede har vært borte tidligere?
- **Savnedes telefon(er).** Politiet bør ringe savnedes telefon for om mulig å få kontakt. Ved nødrett kan politiet benytte sporing av posisjon til savnedes mobiltelefon ved bruk av samtalelisten. Ut fra omstendighetene bør det også vurderes hvorvidt teleoperatør skal kontaktes for å lokalisere savnedes mobiltelefon(er). Dersom meldingen om savnet person vurderes som et SAR-opppdrag og grunnlaget blir vurdert som nødrett, kan også Hovedredningssentralen (HRS) bistå med lokaliseringen.²¹
- **AMK og lokale sykehus.** Kan savnede være innlagt på sykehus? Helsevesenet har i utgangspunktet taushetsplikt²² om hvem som er pasienter. Dersom politiet forklarer omstendighetene, kan unntak fra taushetsplikten²³ åpne for at helsevesenet kan oppgi om savnede er innlagt.
- **Krisesenter mv.** Finnes det opplysninger som tyder på at savnede kan ha et ønske om å skjule seg for melder og/eller andre, bør krisesenter, barnevern eller andre aktuelle institusjoner kontaktes.
- **Savnedes bopel bolig/velferdssjekk.** Ut ifra omstendighetene må politiet vurdere å oppsøke savnedes bolig, jf. politiloven §12.
- **Kontakte familie/venner/arbeidssted.** Avhengig av hvem som er melder, bør politiet innledningsvis vurdere hvorvidt det er personer i savnedes krets som kan ha informasjon om hvor savnede kan være.
- **Savnedes sosiale medier.** Familie, venner, kolleger kan ha verdifull informasjon om hvilke kontoer savnede har på sosiale medier og savnedes bruk av disse i tiden før forsvinningen. Er det observert endringer på savnedes aktivitet og/eller har savnede lagt ut informasjon som kan lede til at hen lokaliseres?

²¹ Se pkt. 4.10 og 4.11

²² Helsepersonelloven (1999), § 21

²³ Helsepersonelloven (1999), § 23

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

- **Savnedes bankkontoer.** Siste transaksjon(er) på savnedes bankkonto(er) kan gi gode ledetråder for hvor savnede var/er på et gitt tidspunkt. Straffeprosessloven (1981) § 210 3. ledd jf. strpl. § 230 2. ledd hjemler at politiet kan pålegge bankene å utlevere (taushetsbelagte) opplysninger "i forsvinningssaker, hvor det kan være grunn til å frykte at noe har tilstøtt den forsvunne."²⁴

Dersom innledende undersøkelser gjør at politiet kommer i kontakt med savnede, må politiet være oppmerksom på at savnede kan ha forsvunnet frivillig og ikke ønsker at melder eller andre skal få informasjon om hvor savnede er eller andre omstendigheter knyttet til savnedes situasjon.

Melding om savnet person kan inneholde informasjon som gjør at man bør vurdere varslings av kollektiv-selskaper, drosjesentraler, vekterselskap, flyplasser, grenseoverganger, Tolletaten og barnevernet. Er det aktuelt å varsle andre politidistrikt eller utenlandske myndigheter, ta kontakt med Responssenteret på Kripas, tlf. 2320 8888.

4.1.2. Notoritet

Politiet har tre systemer for å ivareta notoritet i melding om savnet person oppdrag/saker – PO, BL og Indicia.

Det er viktig med god notoritet knyttet til de vurderinger, beslutninger og undersøkelser som er utført. Det må gjøres en konkret vurdering på om PO er egnet for å ivareta god notoritet på de innledende vurderingene, beslutningene og undersøkelsene eller om det skal opprettes "Melding om saknet person" i BL²⁵ og/ eller prosjekt i Indicia.

"Melding om saknet person" kan opprettes i BL for å ivareta notoritet uten at det foreligger mistanke om et straffbart forhold og det er besluttet å iverksette etterforskning. Saken vil da kodes som en undersøkelsessak²⁶.

Riksadvokaten påpeker i rundskrivet for savnetsaker²⁷ at før etterforskning er besluttet, vil innledende undersøkelser være av "polisier karakter". Straffeprosessloven og påtaleinstruksens regler for bevisinnhenting, bør imidlertid følges i all informasjonsinnhenting slik at informasjonen kan brukes i en eventuell formell etterforskning.

Dersom meldingen om savnet person til politiet initialt vurderes som **høy risiko**, skal "Melding om saknet person" opprettes i BL så raskt som mulig og senest innen **2 timer** fra mottatt melding.

²⁴ Ot.prp. nr. 59 (2003-2004) pkt. 10.4.; se også pkt. 3.10 om digitale sporkilder.

²⁵ Riksadvokaten/ POD (2021), s. 10 og 17

²⁶ Riksadvokaten/ POD (2021), pkt. 2.11, s. 17

²⁷ Riksadvokaten (2004), pkt. II, s. 1

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

Dersom melding om savnet person til politiet initialt vurderes som **lav risiko**, skal "Melding om saknet person" opprettes i BL senest innen **6 timer** dersom savnede ikke har kommet til rette.

Dersom melding om savnet person til politiet initialt vurderes som et **SAR**- oppdrag, kan risikoen også her variere mellom lav og høy, men da i et rent søk og redningsperspektiv. Et SAR- oppdrag er unntatt fra 2 timers fristen for oppretting av "Melding om saknet person" i BL. Det anbefales imidlertid at dette gjøres og/eller Indicia prosjekt opprettes for å ivareta notoritet.

PEL-FSI eller OPS (der FSI ikke er bemannet) har det overordnede ansvaret for at "Melding om saknet person" blir opprettet i BL innenfor gitte frister.²⁸ Det må vurderes om melder skal avhøres i den grad første melding trenger å kompletteres.

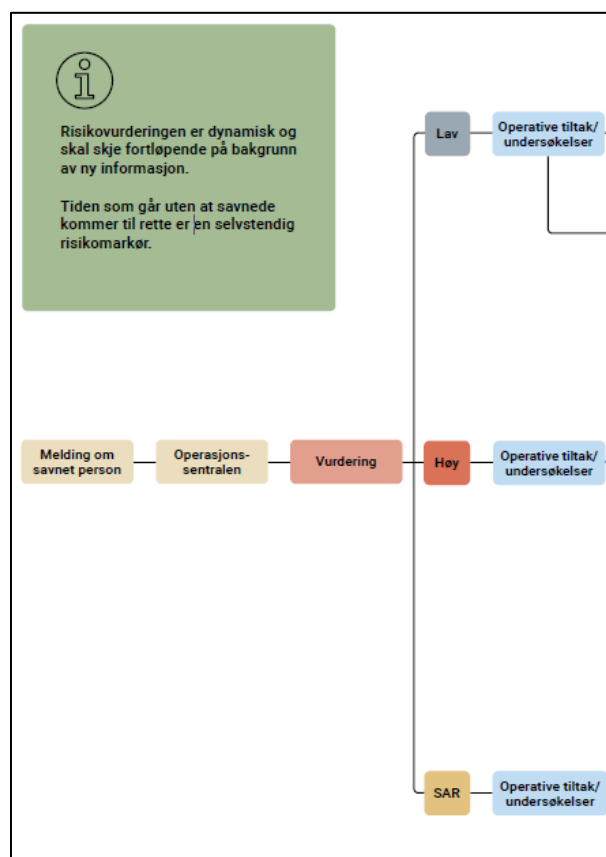
4.2. Klassifisering av risiko

En **savnet person** er en person hvis oppholdssted er ukjent og hvor dette og andre omstendigheter er uvanlige for denne personen, eller omstendighetene peker i retning av at personen kan være utsatt for en kriminell handling, eller personen står i fare for å skade seg selv eller andre.

Det må foreligge konkrete holdepunkter for at personen *faktisk* er savnet og ikke bare borte/ fraværende.

Risikovurderingen skal vurdere sannsynligheten for at savnede er i fare for å komme til skade eller skade seg selv eller andre. Identifisering av risikomarkører og vurdering av risiko er en metode for å kartlegge risiko i saker med savnet person. Formålet er å tidlig identifisere tilfeller hvor savnede kan være utsatt for en kriminell handling, involvert i ulykke, påvirket av fysisk eller psykisk sykdom og det er fare for liv og helse. Resultatet av risikovurderingen klassifiseres som "høy" eller "lav".

I mange tilfeller fremstår det som mindre sannsynlig at savnede er borte som følge av en kriminell handling; typiske tilfeller er personer som blir borte i forbindelse med friluftaktiviteter. Her vil et stort fokus på søk og redning være det riktige, og derfor kan også savnetmeldingen klassifiseres som "SAR". Etterforskningskompetanse kan bidra til

Figur 3. Gradering av risiko, utsnitt av prosesskart.

²⁸ Samhandlingsretningslinjen, pkt. 3.3 og pkt. 3.1 andre avsnitt

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

verdifull informasjon for søksarbeidet, for eksempel ved analyse av basestasjonsdata fra savnedes mobiltelefon mm.

Risiko innebærer at hendelser som har uønskede eller negative konsekvenser for savnede eller andre personer savnede kan være en fare for, har skjedd eller kan komme til å skje. Konsekvensene i savnetsaker vil ofte være knyttet til liv og helse. Risikovurderingen vil derfor ha ulik grad av usikkerhet på grunn av at informasjonsgrunnlaget i initialfasen ofte er begrenset.

Risikovurdering av savnetmeldingen *skal* gjøres etter første meldingsmottak. OPS har ansvaret for at den innledende risikovurderingen blir gjennomført.

Risikovurdering er en dynamisk prosess som skal gjøres fortløpende når ny informasjon kommer inn og på bakgrunn av tiden som går uten at savnede kommer til rette. Videre innebærer en dynamisk risikovurdering at en vurdering både kan skifte fra lav til høy og fra høy til lav ut fra tilgjengelig informasjon på vurderingstidspunktet.

Risikovurderingen skal avsluttes med én av følgende konklusjoner:

Lav: Risikoen for at savnede eller andre er i fare vurderes som mulig, men mindre sannsynlig. Risikoen er ikke konkret, skadepotensialet er vurdert til å være mindre alvorlig, og sannsynligheten for at skadepotensialet vil inntreffe er lav.

Høy: Risikoen for at savnede eller andre er i fare vurderes som sannsynlig. En eller flere risikomarkører er identifisert. Risikoen er konkret, skadepotensialet kan være alvorlig, og sannsynligheten for at skadepotensialet inntreffer er moderat til høy.

SAR: Mindre sannsynlig at savnede er borte som en følge av en kriminell handling. I kategori SAR vil gjeldende retningslinjer og rutiner²⁹ for søk og redning gjelde og ikke denne retningslinjen.

4.3. Risikomarkører

²⁹ Se bl.a. POD (2020a), pkt. 5 Samvirkeaktører; HRS (2022), kap. 3

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

Risikomarkørene må søkes identifisert både i meldingsmottaket, ved aktuelle registersøk og andre relevante undersøkelser. Den som tar imot meldingen, må aktivt søke å innhente informasjon som belyser alle risikomarkørene.

De opplistede risikomarkørene her er vurdert å være de mest vanlige og viktigste å belyse – husk imidlertid at listen ikke er uttømmende, og at risikomarkørene må settes inn i den konkrete situasjonen for å vurdere om savnede eller andre er i fare for å bli/har blitt utsatt for skade og eller en kriminell handling.

Relevansen og vektleggingen av den enkelte risikomarkør vil avhenge av omstendighetene i den konkrete meldingen. Identifiserte risikomarkører i den enkelte melding skal vurderes samlet. Én risikomarkør kan imidlertid være så bekymringsfull at risikovurderingen kan konkludere med høy risiko. Dersom risikovurderingen konkluderer med høy- risiko, skal vurderingsgruppen aktiveres, jf. pkt. 4.4 og 4.5 nedenfor.

Endret oppførsel/adferd:

Sannsynligvis den viktigste indikatoren for høy risiko. En akutt/plutselig endring i oppførsel/adferd/vaner/rutiner er i utgangspunktet bekymringsverdig. Det er viktig å være oppmerksom på hva melder forteller om den savnede, spesielt dersom melder er et familiemedlem eller en venn som har god kjennskap til savnedes livssituasjon og rutiner. Hvordan var omstendighetene rundt siste kontakt melder hadde med savnede – vurder tidspunktet for kontakten, mellom hvem, hvor og savnedes fremtoning. Vær spesielt oppmerksom på akutte/plutselige endringer i adferd/vaner/rutiner når det gjelder personer som har en ustabil livssituasjon. Er forsvinningen et tydelig brudd med savnedes normaltilstand? Et slikt brudd kan foreligge også dersom savnede har vært borte før og har en ustabil livssituasjon med rus eller skiftende oppholdssted (eks: ikke hentet ut penger fra NAV, ikke hentet metadon).

Livsendringer:

Har savnede opplevd større negative endringer den siste tiden, for eksempel samlivsbrudd, barnefordeling, finansielle vansker, mistet jobben, relasjonsbrudd eller nylig diagnostisert med alvorlig sykdom, siktet/mistenkt i alvorlig straffesak (eks. seksuallovbrudd) mm.

Tiden fra siste observasjon/kontakt til meldt savnet (mangel på tiltak):

Sen varsling til politiet bør som hovedregel føre til høyere prioritet. Dette må sees i sammenheng med risikomarkørene nedenfor og relasjonen mellom savnede og melder. Her må også omstendighetene rundt siste verifiserte kontakt med savnede vurderes, slik som når, av hvem, hvor og hvordan (video, mail, SoMe, SMS, fysisk). Har det gått unaturlig lang tid før melder varsler politiet, for eksempel når melder og savnede er samboere eller ektefeller.

Omsorg for små barn:

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

Kvinner med omsorg for små barn forsvinner svært sjeldent frivillig.

Savnet mindreårig under offentlig omsorg³⁰:

Savnet i denne kategorien er særlige sårbare personer. Dersom det tidligere har vært mistanke om at den mindreårige har blitt utsatt for alvorlig kriminalitet eller på annen måte er særlig sårbar (eks: rusbruk, uttrykte selvmordstanker, utsatt for seksuelle overgrep eller andre alvorlige forhold), skal dette vektlegges i betydelig grad.

Unntak: Mindreårige som frivillig har forsvunnet eller uteblitt fra offentlig omsorg, og hvor det ikke er konkret bekymring for liv og helse, faller ikke inn under denne risikomarkøren.

Knytning til alvorlige kriminell(e) handling(er) før forsvinningen:

Knytninger til alvorlige straffesaker/etterretningsinformasjon før savnede ble borte, bør sjekkes, (eks. trusler i forbindelse med vitne i straffesak, andre trusler, skylder penger mm.). Må undersøkes av tjenesteperson med riktig tilgangsnivå i Indicia og andre aktuelle register.

Er savnede utsatt for vold i nære relasjoner, menneskehandel, seksuelle overgrep:

Er savnede utsatt for mishandling i nære relasjoner, menneskehandel, seksuelle overgrep eller har melder eller andre informasjon om at fornærmede har vært utsatt for slike alvorlige straffbare forhold? Risikovurdering innhentes dersom utført (SARA, PATRIARK mv.)

Er savnede underlagt beskyttende tiltak fra politiet:

Jf. vold i nær relasjon; besøksforbud, voldsalarm/ omvendt voldsalarm og/eller kode 6/7.

Ære- tvangsekteskap, kjønnslemlestelse, æresrelatert vold:

Foreligger det informasjon som tyder på at savnede skal tvangsgiftes, utsettes for kjønnslemlestelse eller æresrelatert kriminalitet? (SARA, PATRIARK mv.)

Tiden fra savnede ble borte til nå:

Tiden som går uten at savnede kommer til rette, øker risikoen for at savnede har blitt eller blir utsatt for skade. Må vurderes sammen med alle risikomarkører og bør tillegges mer og mer vekt i risikovurderingen, jf. pkt. 4.6.

Risikomarkørene i det videre vil komplementere de røde risikomarkørene.

³⁰ Se også egne retningslinjer for "Når barn rømmer fra barnevernsinstitusjon", POD og Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (2016)

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

Alder:

Savnede som er under 18 eller over 65 år betegnes som en sårbar person. Alder er en faktor i risikovurderingen som må sees i sammenheng med andre konkrete omstendigheter og risikomarkører; som kjønn, hvor savnede er savnet fra, tidspunkt på døgnet, vær, fysisk og psykisk helse mm.

Kjønn

Menn har en høyere risiko for å komme til skade i savnetsaker sammenlignet med kvinner.³¹ Dette knytter seg i all hovedsak til selvdrap og ulykker.

Omgivelsene:

Vurder de rådende værforholdene på stedet hvor savnede sist er sett/savnet fra; værvarsel, savnedes erfaring, bekledning og eventuelle utrustning.

Fysisk helse:

Vurder sykdom, kritiske medisiner, fysisk form, eventuelle svakheter i syn, hørsel eller andre sanser, og savnedes evne til å samhandle med andre mennesker, jf. også demens/Alzheimer. Fysiske helseutfordringer må vurderes i et helhetsbilde der de kan være den direkte årsaken til at savnede er borte, eller de kan innvirke på risikoen for at savnede kan komme til skade hvis savnede er borte på grunn av andre årsaker enn egen fysisk helse.

Psykisk helse:

Innhent relevant informasjon dersom savnede har psykiske helseutfordringer, diagnoser, medisiner, suicidal mm. Psykiske helseutfordringer må vurderes i et helhetsbilde der de kan være den direkte årsaken til at savnede er borte, eller de kan innvirke på risikoen for at savnede kan komme til skade hvis savnede er borte på grunn av andre årsaker enn egen psykisk helse.

Demens/Alzheimer:

Hvis savnede har vært borte tidligere, innhent informasjon om hvor savnede har kommet til rette/blitt funnet samt savnedes viktigste kjente steder.

Sårbarhetsfaktorer:

- Savnedes bruk av alkohol/andre rusmidler
- Savnedes historikk; forsøk selvdrap/selvskading
- Savnede tilhører et kriminelt miljø
- Savnede tilhører gruppe utsatt/eksponert for hatkriminalitet

³¹ Eales, N. (2017), s. 116

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

- Savnede tilhører gruppe utsatt/eksponert for menneskehandel
- Savnede står i fare for å ha blitt/er radikalisert og forbereder eller har reist til et konfliktområde. Vurder å opprette "Informasjon" i Indicia og huk av for "57 Politiets sikkerhetstjeneste" under "Aktuell for". Vurder også å varsle lokalt PST. Dersom savnetsak er opprettet i BL, kan PST anmodes om å undersøke om de har registrert informasjon om savnede og i tilfelle om de kan utlevere denne.

4.4. Risikovurdering

Dersom én eller flere røde risikomarkører identifiseres ved meldingsmottak/innledende undersøkelser, er det en sterk indikasjon på at høy risiko foreligger. Det skal alltid foretas en konkret vurdering av fare/risiko også i tilfellene hvor det ikke er identifisert en rød risikomarkør. Risikovurderingen skal sluttføres med en konkret og begrunnet konklusjon som enten settes til lav – eller høy risiko (eller SAR jf. pkt. 4.2.) basert på en helhetlig vurdering av all tilgjengelig informasjon.

Risikovurderingen skal ta utgangspunkt i foreliggende informasjon, herunder hvilke eventuelle risikomarkører som er identifisert, sannsynligheten for at disse vil føre til skade og hvor alvorlig konsekvensen av potensiell skade kan bli.

1) Hva er faren/risikoen?³²

Forklar og begrunn hva som utgjør den konkrete risikoen for savnede i situasjonen slik den framstår nå; hva er vi bekymret for skal skje? Er savnede en fare for seg selv eller andre? Er savnede utsatt for fare fra andre? Faregraden må vurderes fortløpende, og er av betydning for hvilke tiltak som skal iverksettes og hvor tidskritiske disse er. Tid som går uten at savnede kommer til rette, vil i seg selv utgjøre en stadig økende risiko.

2) Hva er skadepotensialet?

Forklar skadepotensialet for savnede eller tredjeperson, og alvorligheten dersom man ikke foretar seg noe. Identifiser hvilke tiltak som må iverksettes for å forhindre eller begrense skadepotensialet. Vurder også hvilken tidskritisk informasjon/bevis som kan gå tapt dersom man ikke iverksetter adekvate undersøkelser/etterforskningskritt. (jf. den gylne time).³³

3) Hva er sannsynligheten for at skadepotensialet vil inntreffe dersom adekvate tiltak ikke iverksettes?

Forklar sannsynligheten for at skadepotensialet inntreffer. Det må foretas en helhetsvurdering, basert på kunnskap om savnede, sammenholdt med andre

³² Her vil hovedhypotesene i savnetsaker som kan føre til skade/død være utgangspunktet; ulykke/sykdom, selvdrap, kriminell handling.

³³Riksadvokaten (2018b), s. 10, 11, 19

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripos	13.12.2024	24/288431-1

omstendigheter. Avvik fra normal adferd og tiden fra savnede ble borte er sentralt i denne vurderingen.

4.5. Vurderingsgruppe for melding om savnet person

4.5.1. I hvilke tilfeller skal vurderingsgruppen aktiveres?

Dersom risikovurderingen konkluderer med høy- risiko, skal vurderingsgruppen aktiveres.

4.5.2. I hvilke tilfeller skal vurderingsgruppen ikke aktiveres?

Dersom risikovurderingen konkluderer med lav- risiko, skal vurderingsgruppen ikke aktiveres.

I tilfeller hvor oppdraget kun består av søk og redning (SAR-spolet), og det ikke er grunn til å tro at det vil bli iverksatt etterforskning, skal vurderingsgruppen normalt ikke aktiveres.

OL kan imidlertid ta initiativ til at vurderingsgruppen aktiveres dersom hen ønsker beslutningstøtte fra PEL-FSI eller PÅL-FSI. Man bør til enhver tid vurdere behov for etterforskningskompetanse til SAR (analyse, metode mv.).

4.5.3. Hvem skal delta i vurderingsgruppen?

Så snart som mulig etter at OL har besluttet aktivering av vurderingsgruppen, skal det settes opp en konferanse/møte mellom de faste deltakerne i gruppen.

Følgende funksjoner bør i alminnelighet delta i vurderingsgruppen:

- OL
- PEL- FSI
- PÅL- FSI/ Jourhavende jurist

Innsatsleder bør delta i vurderingsgruppens konferanse når innsatspersonell sannsynligvis vil bli/er involvert og kan bidra med oppdatert situasjonsbilde.

Andre politifunksjoner som kan bidra med beslutningsstøtte kan delta dersom OL finner det hensiktsmessig.

4.5.4. Konferanse

Beslutningstøtte

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

Konferansen innledes med å avklare om vurderingsgruppens deltakere mener det er behov for å hente inn ytterligere beslutningstøtte (se pkt. 4.5.3 ovenfor) som skal delta i konferansen.

Situasjonen

Situasjonen fremlegges på en objektiv måte av den/de som sitter med informasjon. OL framlegger den initiale risikovurderingen for gruppen og begrunner den.

Vurderingsgruppen skal vurdere informasjonen opp mot risikomarkørene og annen relevant informasjon i den konkrete hendelsen. I fellesskap skal den ta stilling til risiko, skadepotensialet og sannsynligheten og på bakgrunn av risikovurderingen komme frem til en felles situasjonsforståelse. Utgangspunktet vil være hypotesene – hva står vi overfor i dette konkrete tilfellet? Notoritet på beslutninger – positive og negative – må ivaretas ved en grundig beslutningslogg.

Kategorisering

Dersom etterforskning blir besluttet, kan vurderingsgruppen, som har de samme deltagerne som kategoriseringsgruppen, vurdere om informasjonen tilsier at hendelsen skal anbefales kategorisert etter beredskapsplanverket for etterforskning ved kriser og ekstraordinære hendelser.³⁴

4.6. Risikovurdering – tidsfrister

Melding om savnet person skal risikovurderes så raskt som mulig etter gjennomført meldingsmottak. Risikovurdering gjøres fortløpende uavhengig av frister på bakgrunn av tiden som går uten at savnede kommer til rette og på bakgrunn av ny informasjon.

Initial risikovurdering er satt til lav: Følges opp med relevante undersøkelser i den grad ressurser tillater det, og bør fortløpende risikovurderes ut fra informasjon som kommer inn, og senest innen 6 timer fra mottatt melding om savnet person.

Ny risikovurdering skal gjøres 24 og 48 timer etter mottatt melding om savnet person dersom savnede ikke er kommet til rette.

Er ikke savnede kommet til rette innen 48 timer³⁵, og saken ikke er overført til sakstrekkenhet, skal vurderingsgruppen aktiveres.

Er ikke savnede kommet til rette innen 48 timer, og saken er overført til sakstrekkenhet, er det PEL og PÅL sitt ansvar å vurdere risiko og videre tiltak. PÅL skal så tidlig som mulig og senest innen 24 timer vurdere om etterforskning skal iverksettes.³⁶

³⁴ POD (2017), pkt. 4. Kategorisering av kriser eller ekstraordinære hendelser og påfølgende ansvar.

³⁵ 48 timer er valgt som siste pålagte vurderingstidspunkt fordi forskning viser at de aller fleste savnede er funnet innen 48 timer, se bl.a.: Bonny, E. et.al. (2016), s. 296 og 297; Green, K. & Alys, L. (2017), s. 171; Taylor, C., et.al. (2019)

³⁶ Riksadvokaten (2004), pkt. III, s. 2, siste avsnitt

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

Initial risikovurdering er satt til høy: Vurderingsgruppen aktiveres. PÅL vurderer så raskt som mulig og senest innen 24 timer, om etterforskning skal iverksettes.

Saken skal følges opp med relevante undersøkelser og ressurssettes i henhold til omstendigheten. Savnetmeldingen skal fortløpende risikovurderes ut fra informasjon som kommer inn, og senest risikovurderes på nytt innen 4 timer fra mottatt melding om savnet person.

Ny risikovurdering skal gjøres 8, 12, 24 og 48 timer etter mottatt melding om savnet person dersom savnede ikke er kommet til rette. Ansvarlig for risikovurderingene på disse tidspunktene er den som til enhver tid har politifaglig etterforskningsledelse ansvar, jf. Samhandlingsretningslinjen³⁷.

Dersom savnede ikke er kommet til rette innen 48 timer, og saken ikke er overført til sakstrekende enhet, skal vurderingsgruppen aktiveres. Er ikke savnede kommet til rette innen 48 timer, og saken er overført til sakstrekende enhet, er det PEL og PÅL sitt ansvar å vurdere risiko og videre tiltak. PÅL skal så tidlig som mulig og senest innen 24 timer vurdere om etterforskning skal iverksettes.³⁸

Vær spesielt aktsom og nøye med risikovurdering og notoritet/ formidling av denne ved vaktskifter eller ved overføring av sak.

Ved enhver melding om savnet person, skal PO- oppdrag opprettes, jf. pkt. 4.1. Når det besluttes å iverksette etterforskning, skal "Melding om saknet person" opprettes i BL. "Melding om saknet person" kan også opprettes tidligere ved behov for ivaretagelse av notoritet.³⁹

FSI skal overføre "saken til sakstrekende enhet så snart denne er tilgjengelig for å overta saken, og senest 72 timer etter at saken ble opprettet."⁴⁰

4.7. Etterlysning

ELYS II er politiets nasjonale etterlysningsregister hvor blant annet savnede personer skal registreres. Ifølge Riksadvokaten (2004) skal savnetmeldinger straks registreres i ELYS II, og dette kan gjøres direkte fra BL i forbindelse med opprettelse av "Melding om saknet person".

I følge Elys2 instruks⁴¹ skal alle savnede personer også etterlyses i SIS, Interpol /ASF etter konkret vurdering. Rutinetrinn for dette ligger i Elys2 ("etterlys via SIS/Interpol").

³⁷ Samhandlingsretningslinjen (2022)

³⁸ Riksadvokaten (2004), pkt. III, s. 2, siste avsnitt

³⁹ Nærmere om notoritet, se pkt. 4.1.3 og Samhandlingsretningslinjen (2022), s. 5 siste avsnitt, s. 11 siste avsnitt.

⁴⁰ POD (2018), pkt. 2.5.3, s. 7

⁴¹ Kripas (2023b), pkt. 5.5.2, s. 20

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

Politiet kan innhente opplysninger om savnede personer i utlandet via Schengen Information System (SIS) og Interpol (se pkt. 3.11). Gjennom SIS kan politiet få bistand til å:

- Fastslå og rapportere oppholdssted.
- Ta savnede i forvaring.

Ved Interpoletterlysning vil man ha mulighet til å lokalisere den savnede.

Ved behov konferer med Responssenteret på Kripas, tlf.: 2320 8888.

4.8. Ransaking

4.8.1. Innledning

Det er svært viktig at politiet raskt undersøker steder hvor det kan finnes spor etter den savnede. Hvis en ikke foretar de nødvendige undersøkelsene i tide, vil relevant informasjon og viktige funn kunne gå tapt. Det er flere eksempler på drapssaker som har begynt som en savnetsak hvor det har gått lang tid før savnedes bolig undersøkes og hvor dette har vært uheldig for den senere drapsetterforskningen.⁴² Den vanligste årsaken antas å være at politiet ikke tar savnetmeldingen på alvor og med det kommer for sent i gang. Årsaken kan også være at det er usikkerhet om hjemmelsgrunnlaget for undersøkelsene som ønskes foretatt. Dette vil særlig gjelde i de tilfellene hvor det er snakk om å undersøke/ransake savnedes bolig og savnede bor sammen med andre som ektefelle, samboer eller lignede.

Det må skilles mellom tilfeller i og utenfor etterforskning.⁴³

Det gis her en oversikt over aktuelle hjemmelsgrunnlag for å foreta undersøkelser i savnetsaker med ulik mistankegrad. Oversikten er delt i tre typetilfeller:

- 1) Undersøkelsessak utenfor etterforskning
- 2) Rimelig grunn til å undersøke om det foreligger straffbart forhold, jf. straffeprosessloven §224 første ledd, (etterforskning)
- 3) Skjellig grunn til mistanke (etterforskning)

Enkelte særskilte hjemmelsgrunnlag for ransaking er nærmere omtalt i pkt. 4.8.3.

Husundersøkelser og ransakinger kan være svært inngripende i individers frihet, rettigheter og personvern, og hjemmelsspørsmålet må derfor vurderes nøye.⁴⁴ Det må også alltid vurderes om undersøkelsene er forholdsmessige i den konkrete situasjonen, jf. politiloven § 6 og straffeprosessloven § 170 a.

4.8.2. Undersøkelsessak utenfor etterforskning

⁴² Eksempler på slike saker er nevnt i Mitsem (2008)

⁴³ RA-1999-3 og RA-2004-5

⁴⁴ Jf. også Grunnloven § 102, § 103 og EMK artikkel 8.

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

I en del savnetsaker, særlig innledningsvis, vil det ikke foreligge en konkret mistanke om et straffbart forhold. Formålet med politiets undersøkelser er da å lokalisere og hjelpe savnede, enten det er grunn til å tro at savnede lever eller må antas å være død.

Den sentrale bestemmelse for om politiet kan gjennomføre husundersøkelser eller andre undersøkelser er i slike tilfeller politiloven § 12 tredje til femte ledd.

Politiet skal sørge for notoritet om hvilke undersøkelser som er gjort.⁴⁵

4.8.3. Rimelig grunn til å undersøke om det foreligger straffbart forhold, jf. straffeprosessloven § 224 første ledd

Når det foreligger rimelig grunn til å iverksette etterforskning i en savnetsak, men uten at det foreligger skjellig grunn til mistanke mot noen, kan påtalemyndigheten/politiet vurdere følgende hjemmelsgrunnlag for ransaking/husundersøkelser.

4.8.3.1. Straffeprosessloven § 193 (tredjemannsransaking)

Uten skjellig grunn til mistanke er det kun straffeprosessloven § 193 som kan gi direkte hjemmel til ransaking i etterforskningsøyemed, som er begrenset til "hus, eller rom som er tilgjengelig for alle, eller er stedet for en virksomhet som krever tillatelse av politiet".

4.8.3.2. Samtykke

Et informert og reelt frivillig samtykke fra den som lovlig disponerer et sted, kan i noen tilfeller gi politiet muligheter til å ransake boliger mv.⁴⁶ Omfanget av ransaking i slike tilfeller må bero på en konkret vurdering.

Hvis samtykke skal brukes som grunnlag for politiets undersøkelser, må følgende forutsetninger være tilstede:

- Den som samtykker må orienteres om at det er frivillig å samtykke. Det skal være notoritet om orienteringen, enten skriftlig eller ved lydopptak.
- Samtykke skal være datert og skal sikres enten skriftlig eller ved lydopptak.

4.8.3.3. Nødrett

Hvis det ikke oppnås samtykke til undersøkelsen og det ikke foreligger tilstrekkelig hjemmel etter straffeprosessloven til ransaking, skal politiet vurdere om vilkårene for nødrett er oppfylt, i samsvar med vilkårene straffeloven § 17.⁴⁷

⁴⁵ Se også RA-2004-5 pkt. II Riksadvokaten anbefaler at reglene om bevisinnhenting og bevissikring i nevnte regler følges så langt det er praktisk også i ettersøkingssaker.

⁴⁶ I Karnovs lovkommentar av Frøberg m.fl. fremgår følgende: Samtykke må gis skriftlig av den hvis hus eller person ransakingen er rettet mot ("vedkommende"), det vil si mistenkte eller tredjeperson (jf. § 192 tredje ledd og § 198 annet ledd). Et samtykke ved underskrift på en rapport eller erklæring sikrer notoritet, men kravet om skriftlighet var ment å sikre et reelt og informert samtykke, og "tjene til å skape større klarhet mellom virkelig samtykke og en passivitet som bare er uttrykk for at vedkommende ikke direkte protesterer mot ransakingen, som han kanskje regner med at han er forpliktet til å finne seg i", se Innstilling 1969 s. 251 og Andenæs/Myhrer (2009) s 314

⁴⁷ Straffeloven § 17 er en straffrihetsgrunn, og kan i seg selv ikke sies å hjemle myndighetsinngrep derfor benyttes uttrykket "i samsvar med vilkårene i straffeloven § 17".

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

Vilkårene for å anvende nødrett er at ransaking foretas for å redde liv eller helse, som ikke kan avverges på annen måte, og at skaderisikoen er langt større enn det inngrepet som foretas ved å gjennomføre ransakingen. I denne forholdsmessighetsvurderingen kan det også legges vekt på om det dreier seg om den savnedes egen bolig/sted og at ransakingen gjøres i den savnedes egen interesse.^{48 49}

Beslutning om nødrett som grunnlag for ransaking skal nedtegnes skriftlig av den som tar beslutningen.

4.8.4. Skjellig grunn til mistanke (etterforskning)

Hvis det foreligger skjellig grunn til mistanke om en straffbar handling, vil politiet kunne ha hjemmel til ransaking i medhold av straffeprosessloven kap. 15. De mest aktuelle hjemlene er straffeprosessloven (1981) § 192 første ledd – ransaking hos mistenkte/siktede og straffeprosessloven (1981) § 192 tredje ledd – ransaking hos tredjemann (for eksempel fornærmede/savnede).⁵⁰

4.9. Digitale sporkilder

Muligheten for innhenting av informasjon- ransaking og beslag - fra digitale sporkilder avhenger av hvilket hjemmelsgrunnlag man har.

Initialt i savnetsaker er det svært viktig å vurdere om man er i nødrettssporet. Nødrett gir mulighet til å sikre informasjon som man på et senere tidspunkt kanskje ikke vil ha hjemmel til å sikre. Dersom det ikke er grunnlag for nødrett, gjelder de vanlige reglene for ransaking og beslag; krav om skjellig grunn til mistanke om et straffbart forhold.⁵¹

I tråd med samfunnsutviklingen og bruk av teknologi i dagliglivet, er digitale sporkilder svært viktige i savnetsaker. De gir ofte svært detaljert informasjon om *hvor* savnede har vært *når*, og kan dermed være avgjørende for å finne savnede.

Digitale spor kan i stor grad bidra til å lokalisere en savnet person, men det kan også gi mye informasjon om hva som har skjedd i forkant av at personen har forsvunnet. Informasjonen kan være viktig for å få en situasjonsforståelse og beslutningsgrunnlag for videre tiltak – for eksempel om det skal iverksettes videre etterforskning ved mistanke om straffbart forhold.

I dag finnes det et stort antall informasjonskilder til digitale spor; her er det ofte kreativiteten som setter begrensninger. Dette gjør en oppramsing av alle mulige undersøkelser lite hensiktsmessig. Det må foretas en kartlegging i hver enkelt savnetsak

⁴⁸ Også ulovfestede regler om nødrettsprinsippet kan tenkes å åpne for inngrep (som ransaking) i tilfeller hvor vilkårene i straffeprosessloven eller nødrett i samsvar med vilkårene etter straffeloven § 17 ikke er oppfylt

⁴⁹ Se Kjell V. Andorsen *Tidsskrift for rettsvitenskap* 1992 s 305-475 på s. 433

⁵⁰ I sjeldne tilfeller kan også ransaking etter straffeprosessloven § 194

⁵¹ Jf. pkt. 4.8 Ransaking, Straffeprosessloven (1981) kap. 15 Ransaking, Kap. 16 Beslag og utleveringspålegg, HR-1999-482-S – Rt-1999-1414, s. 1415 – krav om skjellig grunn for beslag.

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

for å avdekke sannsynlige informasjonskilder, for eksempel ved avhør av melder/vitner. Eksempler på sentrale sporkilder som må kartlegges:

- Kjøretøy
- Telefoner og andre sporbare enheter, (f.eks. smartklokker)
- Bankopplysninger(konto/korthistorikk)
- SoMe-profiler og e-postkontoer

Slik innhenting kan gi grunnlag for å si noe om savnedes bevegelser og gi grunnlag for innhenting av andre digitale spor knyttet til sted, som for eksempel:

- Videoovervåkning
- Grensepasseringer
- Bompaseringer (identifisere ukjent kjøretøy)

Kartlegging av savnedes bevegelser kan gi grunnlag for nye taktiske etterforskningsskritt, som for eksempel avhør av potensielle vitner.

Finansoppslag⁵² på savnedes bankkontoer kan gi verdifull informasjon om hvor savnede har brukt bankkort mm. Savnedes nettbanklogg kan gi informasjon om blant annet IP-adresser som igjen kan lede til lokasjon og informasjon om hvilken enhet som er brukt - noe som igjen kan si noe om hvem som har brukt enheten.

Digital informasjon har kort lagringstid. Det er derfor viktig å prioritere innhenting av informasjon som kan gå tapt. Spesielt overvåkningsvideo og trafikkdata kan være tidskritisk å sikre.

FSI/OPS må ha oversikt over distriktets kompetansemiljøer på digitale spor slik at riktig kompetanse blir koblet på i saker hvor digitale sporkilder er vanskelig å identifisere og/eller tolke.

Bankopplysninger innhentes gjennom tjenesten "Finansoppslag". Opprett "Melding om saknet person" i BL, PÅL vurderer og utsteder eventuelt utleveringspålegg; følg deretter rutinen for Finansoppslag. Hjemmelsgrunnlaget i savnetsaker er straffeprosessloven (1981) § 210, 3 ledd.⁵³

4.10. Kommunikasjonskontroll, teledata mm.

I savnetsaker kan kommunikasjonskontroll eller innhenting av andre digitale spor være effektive verktøy for å lokalisere savnede, for eksempel innhenting av løpende

⁵² KO:DE, [KO:DE - Ny tjeneste: Finansiell etterforskning - Finansoppslag \(master.net\)](#)

⁵³ Økokrim (2022), pkt. 2.1 s. 4

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

trafikkkdata eller bruk av flyttbar enhet for identifisering og lokalisering av kommunikasjonsanlegg.

På samme måte som for digitale sporkilder og annen informasjonsinnsamling i savnetsaker, er hjemmelsgrunnlaget avgjørende for hva som er mulig å iverksette.

I rene savnetsaker utenfor etterforskningssporet- SAR, er hjemmelsgrunnlaget kun nødrett; lokalisering av savnede.

Dersom PÅL beslutter etterforskning i savnetsaken, kan også nødrett være grunnlag for bruk av kommunikasjonskontroll.⁵⁴ Er det ikke grunnlag for nødrett, vil grunnlaget for bruk av kommunikasjonskontroll være straffeprosessloven kap. 16a.

HRS kan iverksette lokalisering (basestasjon) av den savnedes mobiltelefon og innhenting av aktive og passive teledata fra aktuelt teleselskap. OPS varsler HRS som beslutter søk og redning (SAR). OPS kan også spore savnedes mobiltelefon gjennom Samtalelisten jfr. Nasjonal instruks for Lokalisering av nødstilte ved bruk av Samtalelisten⁵⁵.

PÅL kan også beslutte utlevering av historiske trafikk- og lokasjonsdata med hjemmel i nødrett. Dersom det blir aktuelt å innhente trafikkdata- og lokasjonsdata i sanntid (løpende trafikkdata) eller andre typer kommunikasjonskontroll må dette besluttes av Politimester/vise politimester eller annen med kompetanse etter straffeprosessloven § 216 d. Slik metodebruk er strengt regulert, og metodejurist og den som er ansvarlig i distriktet må involveres så snart som mulig for å følge opp metodebruken.

Dersom det er skjellig grunn til mistanke om for eksempel frihetsberøvelse eller drap i savnetsaken, vil det kunne være hjemmel for å beslutte bruk av kommunikasjonskontroll mv. etter straffeprosessloven kap. 16 a-16 d overfor mistenkte. Eneste hjemmelsgrunnlag for kommunikasjonskontroll overfor savnede/ fornærmede er nødrett.

Ved behov kan Kripas og Oslo politidistrikt konsulteres/anmodes om bistand angående bruk av skjulte etterforskningsmetoder.

4.11. Pårørendekontakt

Dersom det besluttes etterforskning, og/eller savnede ikke kommer til rette innen 48 timer, skal det som hovedregel utpekes en pårørendekontakt. Å være pårørende i en savnetsak, er svært utfordrende og kan medføre store belastninger over lang tid.⁵⁶

Pårørendekontakten skal være de pårørendes kontaktperson i politiet og skal gi den informasjonen som er mulig ut fra hensynet til politiets arbeid og de pårørendes

⁵⁴ Kommunikasjonskontroll (avlytting og annen kontroll fremover i tid), romavlytting eller dataavlesning i savnetsaker med grunnlag i nødrett skal også rapporteres til Riksadvokaten, RA-2009-584-1; <https://lovdata.no/pro/#document/RA/avgjorelse/ra-2009-584-1>)

⁵⁵ Nasjonal Instruks for lokalisering av nødstilte ved bruk av Samtalelisten (Fortsatt under arbeid)

⁵⁶ Youle. & Alves. (2017), s. 215 flg.

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

informasjonsbehov. Pårørendekontakten skal også innhente informasjon fra de pårørende i den grad det er naturlig ut fra omstendighetene.

Pårørendekontaktens arbeid skal utføres i tråd med retningslinjene på KO:DE.⁵⁷

I SAR- oppdrag kan det også ut fra omstendighetene og tidsforløp være nødvendig å utpeke en pårørendekontakt. Under SAR- oppdrag vil pårørende ofte kunne være de beste kildene til relevant informasjon⁵⁸, samtidig som politiet må være oppmerksomme på spesielle hensyn til de pårørende under arbeidet.⁵⁹

4.12. Media og tips

Politiets kontakt med media ved savnetmeldinger skal følge de nasjonale retningslinjene for mediekontakt som gjelder i alle saker.⁶⁰ Mediaoppmerksomhet om savnetsaker kan imidlertid være viktigere enn i andre typer saker for å finne savnede så raskt som mulig.

Politiet bør derfor tidlig vurdere hvorvidt savnede skal etterlyses med navn og bilde i media, og savnedes pårørende skal så vidt mulig konsulteres i forbindelse med vurderingen.

Hvorvidt savnede skal etterlyses via media må bero på en vektning av hvilken informasjon politiet kan forvente å få fra publikum som følge av slik etterlysning, og graden av stigmatisering dette kan utsette savnede for. På tross av konsultering med de pårørende, vil avgjørelsen om å publisere navn/foto av savnede alltid tas uten savnedes samtykke.⁶¹

Dersom det blir besluttet å etterlyse savnede via media, må det vurderes hvilke medier som vil gi ønsket effekt. I noen tilfeller kan det være tilstrekkelig med lokale medier, mens i andre tilfeller vil det være naturlig å bruke riksdekkende medier.

Blir det besluttet at savnede skal etterlyses ved bruk av foto, er det avgjørende at fotoet som blir brukt, er representativt for savnedes utseende. Personer i savnedes nærmeste omgangskrets (pårørende, venner og kolleger) bør konsulteres i denne sammenheng. I SAR saker må politiet innhente samtykke fra pårørende for å bruke foto av savnede offentlig. Har ikke savnede pårørende, kan politiet selv avgjøre bruk av foto til media.

Ved etterlysning i media må både politiet og pårørende være forberedt på pressehenvendelser og tips fra publikum, og politiet må iverksette tiltak for å håndtere henvendelsene.

Tips i savnetsaker skal behandles som alle andre tips til politiet. Informasjon om tips finnes på KO:DE; Politiets tipstjeneste på nett, og på politiet.no - <https://www.politiet.no/tjenester/tips-politiet/>

⁵⁷ [KO:DE - Pårørendekontakt \(master.net\)](#)

⁵⁸ Hovedredningssentralen (2022), se spesielt pkt. 4.4, s. 26, pkt. 5.4, s. 32

⁵⁹ Hovedredningssentralen (2022), se spesielt pkt. 3.5, s. 20 og pkt. 6.3, s. 40

⁶⁰ <https://kilden/ledelse-og-utvikling/kommunikasjon/>

⁶¹ Green (2020), pkt. 3.4., s. 56 flg.

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

Passloven (1997) § 11 bokstav a åpner for at opplysninger fra passregisteret kan utleveres til politiet "i arbeid med å finne en savnet person eller med å identifisere en død person eller en person som det hører under politiets oppgaver å hjelpe"; med andre ord kan politiet bruke savnedes foto fra passregisteret i savnetsaker. Savnedes foto vil da falle inn under politiregisterlovens taushetsplikt i § 23, men politiet kan likevel gi media opplysninger om savnedes navn og foto dersom vilkårene for unntak fra taushetsplikten i politiregisterloven (2010) §34 er oppfylt.

All informasjon som gis i savnetsaker må avstemmes med etterforskningsledelsen og eventuelt pårørendekontakten.

4.13. Bistand fra Kripas

Kripas har bistandsansvar også i savnetsaker, og Riksadvokaten (2004) skriver at dersom det i savnetsaker er påfallende eller uforklarlige omstendigheter –hypotesen om at savnede kan være utsatt for en kriminell handling "må politimesteren fortløpende vurdere om det skal anmodes om bistand fra Kripas. Anmodningen kan også gjelde bistand til å vurdere om etterforskning skal settes i verk. ...".⁶²

Kripas har over tid bistått politidistriktene i mange alvorlige saker som har startet som en savnetsak, og har derfor både erfaring og kompetanse på dette saksområdet. For å kunne yte best mulig bistand ønsker Kripas å komme inn i saken så tidlig som mulig.

Responscenteret Kripas tlf.: 23 20 88 88.

4.14. Internasjonalt politisamarbeid

Dersom det i savnetsaker blir aktuelt å etterforske i utlandet, skal dette gjøres på vanlig måte i tråd med regelverket for internasjonalt politisamarbeid. Informasjon som kan innhentes gjennom etterforskning i Norge, kan vanligvis innhentes i utlandet via politisamarbeid eller rettslig samarbeid.⁶³

Kontakt politidistriktets spesialist i internasjonalt politisamarbeid og/eller Responscenteret på Kripas hvor representanter for Europol, Interpol, SIRENE og Passasjerinformasjonsheten (PIU) kan bistå, tlf.: 2320 8888.⁶⁴

4.15. Barnebortføring - omsorgsunndragelse

⁶² Riksadvokaten (2004), pkt. VII, s. 5

⁶³ Det kan være vanskelig å avgjøre hvorvidt det en anmoder om, eller blir anmodet om fra fremmed stat, handler om politisamarbeid eller rettslig samarbeid. Som en hovedregel vil det kreves rettsanmodning dersom opplysningene som hentes inn skal fremlegges som bevis i straffesak, eller om anmodningen gjelder bruk av tvangsmidler. Se KO:DE, https://kode.politiet.master.net/Internasjonalt%20straffesaksarbeid/Etterforskning%20i%20utlandet%20-%20Rettsanmodninger/Sider/Etterforskning_Rettsanmodning_ny.aspx

⁶⁴ Anmodningsskjema om internasjonalt politisamarbeid finnes på KO:DE; <https://euis.prod.politiet.no/anmodning>

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

I de aller fleste tilfeller vil barnebortføringer (omsorgsunndragelse, straffeloven (2005) § 261), ikke defineres som savnetsak, jf. pkt. 2 og definisjonen av savnet person. Politiet plikter å ta imot anmeldelse og deretter behandle saken som omsorgsunndragelse.

Husk – dersom mistanke om at barn vil bli ført ut av landet – kontakt Responssenteret på Kripas, tlf.: 2320 8888.

4.16. Enslige mindreårige asylsøkere

Ansvarsforhold og tiltak som skal treffes når enslige mindreårige asylsøkere (EMA) forsvinner fra mottak uten å gi beskjed, er regulert i retningslinje fra Utlendingsdirektoratet (UDI).⁶⁵

Bufetat har ansvaret for EMA under 15 år når de oppholder seg på et omsorgssenter, mens UDI har omsorgsansvaret for EMA mellom 15 og 18 år.

Alle EMA får oppnevnt representant jf. Utlendingsloven (2008) kapittel 11 A. Representanten skal påse at den mindreåriges omsorgsbehov blir ivaretatt på en tilfredsstillende måte, men representanten har ikke ansvar for den mindreåriges forsørgelse og daglige omsorg, jf. Utlendingsloven (2008) § 98d tredje ledd.

For EMA under 15 år er opphold i et omsorgssenter frivillig, og barnet har rett til å bevege seg fritt innenfor og utenfor omsorgssenterets område. Likevel kan omsorgssenteret begrense barnets rettigheter når det er nødvendig for å gi barnet forsvarlig omsorg og fra barnets alder og modenhet, jfr. Barnevernsloven (2021) § 10-2. Dersom det er åpenbart nødvendig for å gi barnet forsvarlig omsorg, kan omsorgssenteret også benytte milde former for fysisk makt som å holde barnet kortvarig fast eller lede barnet, jfr. Barnevernsloven (2021) § 11-3. Utover dette har ikke omsorgssentrene adgang til å holde barnet tilbake, eller bringe barnet tilbake til omsorgssenteret uten at dette skjer frivillig, jfr. Barnevernsloven (2021) § 10-12.

Mottaket/omsorgsinstitusjonen skal melde EMA savnet straks det er brakt på det rene at vedkommende er forsvunnet og senest innen 24 timer. Mottaksansatte skal undersøke omstendighetene knyttet til forsvinningen.

Mottaksansatte skal fylle ut meldeskjema (UDI 2015-009V1) og sende dette til lokalt politi; på kryptert epost i henhold til gjeldende rutiner for samhandling mellom UDI, Bufetat og politiet som ligger på KO:DE. Mottaksansatte skal i tillegg alltid ringe politiet etter innsending av meldeskjemaet på kryptert epost. Eventuelle hendelser eller bekymringer i forkant av forsvinningen (menneskehandel, tvangsekteskap, kriminalitet, rus mv.) bør fremgå av meldingen.

Når det gjelder mindreårige som forsvinner fra asylmottak og omsorgsinstitusjoner, har Riksadvokaten gjentatte ganger understreket behovet for prioritering og vurdering av iverksettelse av etterforskning. Riksadvokaten (2018a, s. 9) påpekte at "Innsatsen hvor barn forsvinner fra mottak eller omsorgssenter skal prioriteres på linje med andre

⁶⁵ UDI (2015)

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripos	13.12.2024	24/288431-1

forsvinningsaker, og politidistriktene må etablere gode samarbeidsrutiner med utlendingsmyndighetene og barneverntjenesten i slike saker."

Dersom/når EMA kommer til rette på mottaket/omsorgssenteret, eller mottaksansatte får informasjon om at EMA befinner seg på en kjent adresse i Norge, skal dette meldes tilbake til politiet i henhold til gjeldende rutiner for samhandling mellom UDI, Bufetat og politiet som ligger på KO:DE. Dette gjøres ved å ringe og deretter sende inn "Til rette-skjema" på kryptert epost. Dersom mottaket får ny grunn til bekymring eller det er andre forhold som utløser varslings til politiet, skal det gjøres i tråd med gjeldende rutiner.

Politiet kan innhente opplysninger om savnede personer i utlandet via Schengen Information System (SIS) og Interpol (se pkt. 3.11). Gjennom SIS kan politiet få bistand til å:

- Fastslå og rapportere oppholdssted.
- Ta den enslige mindreårige i forvaring.

Interpol bistår kun med å fastslå og rapportere oppholdssted.

Vær oppmerksom på at dersom savnede EMA tas i forvaring i et annet land i henhold til etterlysning i SIS, og EMA motsetter seg å komme tilbake til mottak/omsorgssenter i Norge, kan ikke EMA returneres.

Saker knyttet til savnede EMA skal behandles og etterforskes som øvrige savnetsaker. Det er grunn til å presisere følgende:

- Oppdrag i PO og savnetsak i BL skal opprettes så raskt som mulig ved melding om savnet EMA
- Ved opprettelse av savnetsak i BL bør også internasjonal etterlysning vurderes raskt. (Konferer med Responssenteret på Kripos ved behov).
- Ved informasjonsinnsamling bør primærkilden til informasjonen snakkes med/avhøres dersom dette er praktisk mulig. Eksempelvis venner, ansatte og bekjente av savnede på samme mottak/andre steder.
- Dokumenter alle beslutninger, undersøkelser og informasjon som innhentes i saken.

Det siste punktet er spesielt viktig når EMA er savnet. EMA har naturlig nok liten tilknytning til det norske samfunnet; som oftest ikke andre adresser, ikke bankkonto i norsk bank, ikke telefon tilknyttet norsk teleselskap, ikke fast arbeids- eller oppholdssted og et begrenset nettverk som kan gi politiet informasjon om savnede. De samme forhold gjør også at EMA kan være utsatt for menneskehandel, som f.eks. utnyttelse til kriminelle tjenester som narkotikasalg. Dette medfører ofte at et begrenset antall etterforskningsskritt er relevant å utføre. Dermed er det svært viktig at notoriteten på det som gjøres er god.

Politiet skal vurdere og håndtere savnetmeldingen på EMA på vanlig måte i tråd med Riksadvokatens rundskriv for savnetsaker og disse retningslinjene.

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripes	13.12.2024	24/288431-1

4.17. Redningstjeneste⁶⁶ - SAR – søk⁶⁷

SAR-oppgave er en samlebetegnelse på alle redningsoppgaver både i sjø, luft og på land. Hovedredningssentralen (HRS) i Bodø og Stavanger leder og koordinerer alle typer redningsaksjoner (land-, sjø- og luftredningstjeneste) enten direkte eller gjennom underlagte lokale redningssentraler i politidistriktene (OPS som da benevnes LRS).⁶⁸

SAR-oppgave starter som oftest med melding om savnet person til OPS. Håndteringen, behovet for ytterligere informasjonsinnsamling, vurdering og anbefaling av vurderingsgruppe⁶⁹ samt notoritet i PO⁷⁰, er i overensstemmelse med disse retningslinjene.

I mange SAR- oppgaver vil viktigheten av etterforskningsstøtte være stor.⁷¹ Taktiske og tekniske etterforskningsskritt kan frembringe informasjon som kan gi mer presise utgangspunkt for søk og raskere lokalisering av savnede – og dermed økte muligheter for å redde liv⁷².

Søk etter antatt omkommet (SEAO)⁷³ kan iverksettes som en naturlig overgang fra søk etter savnet person, og skjer vanligvis etter at HRS ikke lenger ser muligheter for å finne savnede i live. I noen tilfeller vil man kunne utføre redningsaksjoner og SEOA parallelt.⁷⁴

Politidirektoratet (POD) har det overordnede ansvar for SEOA ordningen. POD har delegert den administrative og operative gjennomføringen til politimestrene i Nordland PD og Sør-Vest PD i regionene SEOA Nord og SEOA Sør hvor det er ansatt koordinatorene for ordningen. Politimesteren i det enkelte distrikt skal også utpeke to kontaktpersoner for SEOA som skal ha det administrative ansvaret for planlegging og gjennomføring i sitt distrikt.

4.18. Savnede kommer til rette

Dersom savnede kommer til rette, skal notoritet på dette fremkomme i PO. Er det opprettet "Melding om saknet person" i BL skal det skrives rapport i saken på at savnede er kommet til rette.

Når savnede kommer til rette i live, må identiteten kontrolleres; politiet må på en betryggende måte verifisere at det er savnede som har kommet til rette.

⁶⁶ POD (2020a), pkt. 6.5.

⁶⁷ Hovedredningssentralen (2022) og POD (2014)

⁶⁸ Organisasjonsplan for redningstjenesten (2019), FOR-2019-12-06-1740, <https://lovdata.no/forskrift/2019-12-06-1740>, instruks gitt med hjemmel i politiloven § 27- Ulykkes- og katastrofesituasjoner.

⁶⁹ Politiets nasjonale ressursgruppe -SAR (2022), pkt. 5.2.2, s. 15

⁷⁰ Hovedredningssentralen (2022), pkt. 3, s. 16 flg.

⁷¹ Politiets nasjonale ressursgruppe -SAR (2022), pkt. 5.2.6, s. 19

⁷² Hovedredningssentralen (2022), pkt. 1.5, s. 8 flg.

⁷³ POD (2014) og Hovedredningssentralen (2022), pkt. 4.4

⁷⁴ Hovedredningssentralen (2022)

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripos	13.12.2024	24/288431-1

Politiet bør ut fra omstendighetene vurdere om "til- rette avhør" skal tas av savnede. Et alternativ til "til- rette avhør", vil være å involvere andre omsorgsetater som f.eks. Barnevernet eller andre.

Ved et til-rette avhør kan følgende tema være aktuelle å kartlegge:

- Årsaken til at savnede var forsvunnet
- Om savnede har vært utsatt for kriminell(e) handlinger; frihetsberøvelse eller annet
- Hvor savnede var
- Hva savnede gjorde da hen var forsvunnet
- Personer hen var i kontakt med
- Om savnede har behov for videre oppfølging/hjelp fra politiets side
- Noen savnede kan ha hatt gode grunner for å ha vært forsvunnet, f.eks. utsatt for vold i nære relasjoner – er savnede i en utsatt situasjon og trenger hjelp?
- Andre saksspesifikke forhold som kan være til hjelp for å kunne forebygge at savnede forsvinner på nytt

4.19. Savnede ikke kommet til rette

Det er svært viktig at savnetsaker hvor det er grunnlag for etterforskning, søkes oppklart. De pårørende har et sterkt og legitimt behov for å vite hva som har skjedd, og for å føle at politiet gjør det som er mulig og realistisk for å bidra til oppklaring. Politiets innsats bør baseres på både politi- og påtalefaglige vurderinger sett hen til vurdering av ressursbruk.⁷⁵

Pårørende til savnede personer opplever store psykiske belastninger, mangel på svar som ofte gjør det umulig å komme videre slik som man forventer når noen for eksempel dør.⁷⁶

I krevende savnetsaker hvor savnede ikke kommer til rette og er forsvunnet under påfallende omstendigheter, skal statsadvokaten underrettes.⁷⁷ Bistand fra Kripos, jf. pkt. 4.15 bør vurderes.

Er savnede ikke kommet til rette etter 48 timer og saken ikke er overført til sakstrekkenhet, skal Vurderingsgruppen aktiveres, jf. pkt. 4.7. Dette gjelder uavhengig av om risiko er vurdert til lav eller høy. Det vil være sakens PEL og PÅL som har ansvaret for oppfølging i tråd med retningslinjene.

⁷⁵ Riksadvokaten (2004), s. 3

⁷⁶ Youle, J. & Alves., H. (2107)

⁷⁷ Påtaleinstruksen (1985), § 7-2

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

Politidistriktet må påse at henleggelsesbeslutningen fremgår av sakens dokumenter. Videre at de pårørende i savnetsaken underrettes om henleggelsen slik at klageadgangen ivaretas.⁷⁸

4.20. Saknetregisteret⁷⁹

Saknetregisteret skal ivareta politiets oppgaver med å identifisere savnede personer. Registeret ligger på Kripas og inneholder opplysninger om savnede personer som antas omkommet og uidentifiserte lik/ likdeler.

Dersom savnede antas å ha omkommet, skal savnede uten unødig opphold registreres i Saknetregisteret⁸⁰.

Registreringen skjer på grunnlag av Ante-Mortem – skjema (AM- skjema) som finnes på KO:DE. AM- skjemaet fylles ut så fullstendig som mulig ut fra tilgjengelig informasjon om savnede fra pårørende og andre kilder. Særlig viktig er det å finne informasjon om:

- fysisk beskrivelse av savnede
- DNA
- fingeravtrykk
- medisinske opplysninger
- tannlegejournal

Kopi av AM- skjema bør dokumentføres i savnetsaken.

AM- opplysninger, DNA – referanseprøve mm. bør innhentes så tidlig som mulig i saker hvor savnede ikke kommer til rette og er antatt omkommet. For de pårørende vil det kunne være en ekstrabelastning om politiet på et senere tidspunkt må innhente AM- opplysninger.

Er savnede ikke kommet til rette innen tre måneder, skal AM- skjema straks innhentes og sendes inn til Saknetregisteret.⁸¹

5. Kunnskapsgrunnlag

Retningslinjen er en revisjon av retningslinjene for "Savnetsaker" på KO:DE. Retningslinjen er utarbeidet av faggruppen for etterforskningsledelse i Fagutviklingsapparatet for etterforskningsfeltet.

Revisjonen er basert på innhentet forskning på savnede personer, nasjonale styrende dokumenter, instruks fra norske politidistrikt, andre lands prosedyrer for savnede personer, arbeidsmøter med relevante fagpersoner, høringsrunde i norsk politi og

⁷⁸ Påtaleinstruksen §17-3 jf. §17-2, og Riksadvokaten (2004), pkt. VIII

⁷⁹ Politiregisterforskriften (2013), kap. 50, Kripas (2020)

⁸⁰ Politiregisterforskriften (2013), §50-4, 1 ledd første pkt.

⁸¹ Politiregisterforskriften (2013), §50-4

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

påtalemyndighet, faggruppemedlemmenes erfaringer og saksgjennomganger utført av etterretning på Voldsseksjonen Kripas og faggruppen selv.

Nærmere om hvordan retningslinjen er laget er beskrevet i "Slik ble *Nasjonal retningslinje for melding om savnet person* til - metode og kunnskapsgrunnlag" (Vedlegg nr. 3).

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripos	13.12.2024	24/288431-1

6. Referanser

Andersen, K.V. (1992). Strafferettslig samtykke. *Tidsskrift for Rettsvitenskap*, 105(3-4), 305-475. <https://doi.org/10.18261/ISSN1504-3096-1992-03-04-01>

Andenæs, J. & Myhrer, T.G. (2009). *Norsk straffeprosess*. (4.utg.) Universitetsforlaget.

Bonny.E., Almond.L. and Woolnough.P. (2016). Adult Missing Persons: Can an Investigative Framework be Generated Using Behavioural Themes? *Journal of Investigative Psychology and Offender Profiling*. 13: 296–312.
<https://doi.org/10.1002/jip.1459>

Eales, N. (2017). *Risky Business? A study exploring the relationship between harm and risk indicators in missing adult incidents*. University of Portsmouth.
https://pure.port.ac.uk/ws/portalfiles/portal/11009886/Naomi_Eales_Thesis_final_copy_Risky_Business.pdf

EMK. (1950). *Den europeiske menneskerettskonvensjon med protokoller*, 4. november 1950.

Fagutviklingsapparatet for etterforskningsfeltet. (2022). *Retningslinje for samhandling i etterforskningens initialfase mellom felles straffesaksinntak, operasjonssentralen og politipatruljen*. (I retningslinjen benevnt "Samhandlingsretningslinjen"). Nasjonal faggruppe etterforskningsledelse. Riksadvokaten/ POD.
<https://kilden/contentassets/86ea17190891457a9d7085f78a67e81b/retningslinje-samhandling-i-initialfasen.pdf>

Feyling, B., (2008). Notat I. Åstedsundersøkelser – oppsummerende notat. Notat II. Åstedsundersøkelser – utfyllende notat. Notat ifbm. Fagseminar 16-17.januar 2008-etterforskning av saker om alvorlig mishandling/ vold mot barn, Kripos.

Frøberg, T., Kjelby, G.J., Løvlie, A. & Torgersen, R. «Kommentar til Straffeprosessloven» i Karnov Lovkommentar. Lovdata.
<https://lovdata.no/pro/lov/1981-05-22-25>

Greene, K. S. (2020). *Missing Persons: Identifying Best Practice, Training and Research Needs*. Portsmouth, UK: The Independent Civilian Review into Missing Persons Investigation.

Greene, K.S. & Alys.L. (Red.). (2017). *Missing Persons: A Handbook of Research*. Routledge.

Hovedredningssentralen. (2022). *Nasjonal veileder for redningstjenesten ved søk etter savnet person på land*. (2.utg.). Hovedredningssentralen.
<https://www.hovedredningssentralen.no/wp-content/uploads/2023/01/Veileder-sok-etter-savnet-pa-land-2022.pdf>

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripos	13.12.2024	24/288431-1

Kripos. (2023a). *Savnet. Om drap og faren for uoppdagede drap i savnetsaker*. [Rapport]. Etterretning Voldsseksjonen, Kripos.

Kripos. (2023b). Nasjonal instruks for Etterlysningsregisteret/ ELYS II. Kripos. <https://kode.politiet.master.net/Documents/Nasjonal%20instruks%20for%20Etterlysningsregisteret%20%20ELYS%20II.pdf>

Kripos. (2020). *Instruks Saknetregisteret*. (Versjon 2.0). Kripos

Mitsem, P. (2008). Personvern i forsvinningssaker. *LOV OG RETT*, 47(1) 2008, 45-47. <https://doi.org/10.18261/ISSN1504-3061-2008-01-06>

NUT 1969:3. (1969). *Innstilling om rettergangsmåten i straffesaker fra Straffeprosesslovkomiteen* (Komiteen til revisjon av straffeprosessloven). Justis- og politidepartementet.

Ot.prp. nr. 59 (2003-2004). *Om endringer i straffeloven, straffeprosessloven og sjøloven mv. (fast promillegrense og avholdspliktregler for større skip, et eget straffebud mot tortur, forklaringsplikt for ansatte i finansinstitusjoner mv.)*. Justis- og beredskapsdepartementet. <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/otprp-nr-59-2003-2004-/id177952/>

Politidirektoratet. (2020a). *PBS I – Retningslinjer for politiets beredskap*. Politidirektoratet. <https://pbs/display/PBS1/PBS+I+2020>

Politidirektoratet. (2020b). *Politioperativt system (PO). Instruks*. (Versjon 3.0). Politidirektoratet. <https://pbs/display/FORM/PBS+II++styrende+dokument?preview=%2F248619937%2F262802975%2FInstruks+-+PO+-+Politioperativt+system.pdf>

Politidirektoratet. (2018). *Vurdering og fordeling av saker i FSI*. (Versjon 1.0). Politidirektoratet. <https://kode.politiet.master.net/Documents/Vurdering%20og%20fordeling%20av%20saker%20-%20FSI.PDF>

Politidirektoratet. (2017). *Politiets beredskapssystem del II. Etterforskning av kriser og ekstraordinære hendelser*. (2) [Rundskriv]. Politidirektoratet. <https://pbs/display/PBS2/RUNDSKRIV>

Politidirektoratet. (2014). *Retningslinjer for søk etter personer som antas å være omkommet*. (RPOD-2014-10). [Rundskriv]. Politidirektoratet. Lovdata. <https://lovdata.no/pro/rundskriv/rpod-2014-10>

Politidirektoratet & Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet. (2016). *Når barn rømmer fra barnevernsinstitusjon: Retningslinjer om oppgave- og ansvarsfordeling mellom barnevernsinstitusjon, kommunal barneverntjeneste og politi*.

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

Politiet. (u.å). *Kommunikasjon: Nasjonale og lokale strategier, retningslinjer og tjenester på kommunikasjon*. Hentet 29. august 2024 fra <https://kilden/ledelse-og-utvikling/kommunikasjon/>

Riksadvokaten & Politidirektoratet. (2021). *Nasjonal BL- instruks*. (Versjon 2.0). Riksadvokaten/POD. https://kilden/globalassets/ikt-og-systemer/ikt-og-fagsystemer/bl-basislosninger/nasjonal-bl-instruks_v.2.0.pdf

Riksadvokaten og Politidirektoratet. (2020). *Nasjonal straffesaksinstruks*. Riksadvokaten/POD. <https://www.riksadvokaten.no/document/nasjonal-straffesaksinstruks-revidert-mai-2020/>

Riksadvokaten. (2018a). *Mål og prioriteringer for straffesaksbehandlingen i 2018 – politiet og statsadvokatene*. (1) [Rundskriv]. Riksadvokaten. <https://www.riksadvokaten.no/wp-content/uploads/2018/02/Riksadvokatens-m%C3%A5l-og-prioriteringer-for-2018.pdf>

Riksadvokaten. (2018b). *Kvalitetskrav til straffesaksbehandlingen i politiet og ved statsadvokatembetene mv. (Kvalitetsrundskrivet)*. (3) [Rundskriv]. Riksadvokaten. <https://www.riksadvokaten.no/document/nytt-kvalitetsrundskriv/>

Riksadvokaten. (2009). *Nødrett som hjemmel for kommunikasjonskontroll og romavlytting i forbindelse med etterforskning: innrapportering til riksadvokaten*. (RA-2009-584-1). Lovdata. <https://lovdata.no/pro/avgjorelse/ra-2009-584-1>

Riksadvokaten. (2004). *Saknetmeldinger – etterforskning*. (5) [Rundskriv]. Riksadvokaten. <https://www.riksadvokaten.no/document/saknetmeldinger-etterforskning/>

Riksadvokaten. (1999). *Etterforskning*. (Del II, 3). [Rundskriv]. Riksadvokaten. <https://www.riksadvokaten.no/document/etterforskning/>

Police Scotland. (2022). *Missing Person Investigation Standard Operating Procedure*. Police Scotland. <https://www.scotland.police.uk/spa-media/nw5dkcbd/missing-person-investigation-sop-9-00-publication-version.docx>

Politiets nasjonale ressursgruppe- SAR. (2022). *Sluttrapport: Politiets Nasjonale Standard for planlegging og dokumentasjon av søk etter savnede personer på land*. (Versjon 2.0). [Prosjektrapport]. Politidirektoratet. [Upublisert].

Taylor, C., Woolnough, P. & Dickens, G.I. (2019). Adult missing persons: a concept analysis. *Psychology, Crime & Law*, (25)4, 396-419. <https://doi.org/10.1080/1068316X.2018.1529230>

Youle, J. & Alves, H. (2017). The Emotional Impact on Families When a Loved One Goes Missing. I Green, K.S. & Alys, L. (Red.), *Missing Persons. A Handbook of Research* (s.215-224). Routledge

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripos	13.12.2024	24/288431-1

Utlendingsdirektoratet. (2015). *Enslige mindreårige som forsvinner fra asylmottak*. (RUDI-2015-9). Lovdata. <https://lovdata.no/pro/#document/RUDI/rundskriv/rudi-2015-9>

Økokrim (2022). *Veileder for behandling av utleveringspålegg overfor finans-, verdipapir- og forsikringsforetak*. Økokrim. <https://kode.politiet.master.net/Sider/sok.aspx?k=Veileder%20for%20behandling%20av%20utleveringsp%C3%A5legg%20overfor%20finans%2D%2C%20verdipapir%2D%20og%20forsikringsforetak%2E>

Lover og forskrifter

Barnevernsloven. (2021). Lov om barnevern (barnevernsloven). (LOV-2021-06-18-97). Lovdata. <https://lovdata.no/pro/#document/NL/lov/2021-06-18-97>

Grunnloven. (1814). *Kongeriket Norges Grunnlov*. (Grunnloven). (LOV-1814-05-17) Lovdata. <https://lovdata.no/pro/lov/1814-05-17>

Helsepersonelloven. (1999). *Lov om helsepersonell mv. (helsepersonelloven)*. (LOV-1999-07-02-64). Lovdata. <https://lovdata.no/pro/#document/NL/lov/1999-07-02-64>

Justis- og beredskapsdepartementet. (2019). *Organisasjonsplan for redningstjenesten*. (FOR-2019-12-06-1740) Lovdata. <https://lovdata.no/forskrift/2019-12-06-1740>

Passloven. (1997). Lov om pass (passloven). (LOV-1997-06-19-82). Lovdata. <https://lovdata.no/pro/#document/NL/lov/1997-06-19-82>

Politiloven. (1995). *Lov om politiet (politiloven)*. (LOV-1995-08-04-53). Lovdata. <https://lovdata.no/pro/#document/NL/lov/1995-08-04-53>

Politiregisterforskriften. (2013). *Forskrift om behandling av opplysninger i politiet og påtalemyndigheten (politiregisterforskriften)*. (FOR-2013-09-20-1097). Lovdata. <https://lovdata.no/pro/#document/SF/forskrift/2013-09-20-1097>

Politiregisterloven. (2010). Lov om behandling av opplysninger i politiet og påtalemyndigheten (politiregisterloven). (LOV-2010-05-28-16). Lovdata. <https://lovdata.no/pro/#document/NL/lov/2010-05-28-16>

Påtaleinstruksen. (1985). Forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen). (FOR-1985-06-28-1679). Lovdata. <https://lovdata.no/pro/#document/SF/forskrift/1985-06-28-1679>

Straffeloven. (2005). *Lov om straff (straffeloven)*. (LOV-2005-05-20-28). Lovdata. <https://lovdata.no/pro/#document/NL/lov/2005-05-20-28>

Straffeprosessloven. (1981). *Lov om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven)*. (LOV-1981-05-22-25). Lovdata. <https://lovdata.no/pro/#document/NL/lov/1981-05-22-25>

Dokumentnavn		Versjon	Klassifisering
Nasjonal retningslinje for melding om savnet person		1.0	Intern
Dokumenteier	Dokumentforvalter	Godkjent dato	Arkivreferanse
Avdelingsdirektør, PFA, POD	CBJ001, Kripas	13.12.2024	24/288431-1

Utlendingsloven. (2008). Lov om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven). (LOV-2008-05-15-35). Lovdata.

<https://lovdata.no/pro/#document/NL/lov/2008-05-15-35>

Høyesterettsavgjørelser

HR-1999-482-S – Rt-1999-1414 s.1415. Lovdata. <https://lovdata.no/pro/avgjorelse/hr-1999-482-s>

7. Dokumentrevisjon

Versjon	Dato	Beskrivelse	Utarbeider	Dokumenteier
[x.x]	[Dato]	[xxx]	[BID]	[Funksjon/stilling]
[x.x]	[Dato]	[xxx]	[BID]	[Funksjon/stilling]

Vedlegg

1. Prosesskart melding om savnet person
2. Sjekkliste risikomarkører
3. Slik ble Nasjonal retningslinje for melding om savnet person til - metode og kunnskapsgrunnlag.
4. Savnet. Om drap og faren for uoppdagede drap i savnetsaker. Rapport. Etterretning, Voldsseksjonen Kripas, 2023.